

פרוטוקול מס' 30

מישיבת ועדה הכספיים

יום ב', י' ניסן תשל"ד - 1.4.1974, שעה 10.00

נ כ ח ו :

חברי הועדה:

- י. קרגמן - היו"ר
- א. אפרח
- ש. ארליך
- י. בדר
- מ. ברעם
- י. גולץ
- צ. גרשוני
- ב.צ. חלפון
- א. מלמד
- ש. לורנץ
- ע. פיינרמן
- י. פלומיך
- ד. קורן
- ח. קורפו
- מ. שחל
- ז. שובל
- א. שוסטק
- ג. פח

מוזמנים:

- מ. נוידרפר - הממונה על הכנסות המדינה
- ד"ר צוקרמן - מינהל הכנסות המדינה
- ש. שבד - מינהל הכנסות המדינה
- ש. דרזיו - מינהל הכנסות המדינה
- פרופ' פדה - מנכ"ל משרד הבריאות
- ח. שסל - החשב הכללי
- צ. שרון - האוצר
- י. בן-עזר - התאחדות האכרים
- י. פויכטוונגר - התאחדות האכרים
- י. מסינג - התאחדות האכרים

מזכיר הועדה:

א. קירשנר

היוע"כ לוועדה:

א.נ. פלוג

קצרנית:

מ. איזנברג

סדר-היום:

א. חוק לתיקון פקודת מס-הכנסה (מס' 20)

- ה. חוק אם רכוש וקרן ביזוויים (תיקון מס' 8) גלגל
- ז. חוק אם רכוש וקרן ביזוויים (תיקון מס' 9) "
- ח. חוק אם רכוש וקרן ביזוויים (תיקון מס' 10) "
- ט. חוק אם רכוש וקרן ביזוויים (תיקון מס' 11) "
- י. חוק אם רכוש וקרן ביזוויים (תיקון מס' 12) "
- יא. חוק אם רכוש וקרן ביזוויים (תיקון מס' 13) "
- יב. חוק אם רכוש וקרן ביזוויים (תיקון מס' 14) "
- יג. חוק אם רכוש וקרן ביזוויים (תיקון מס' 15) "
- יד. חוק אם רכוש וקרן ביזוויים (תיקון מס' 16) "
- יז. חוק אם רכוש וקרן ביזוויים (תיקון מס' 17) "
- יח. חוק אם רכוש וקרן ביזוויים (תיקון מס' 18) "
- יט. חוק אם רכוש וקרן ביזוויים (תיקון מס' 19) "
- כ. חוק אם רכוש וקרן ביזוויים (תיקון מס' 20) "

1/ נתקבל ביום 29.4.74

אשרף גרשנין
ח, שני"ם קתקצ"ק

א. חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 20) תשל"ד - 1974

היו"ר י. קרגמן:
אני פותח את הישיבה.
הסעיף הראשון בסדר-היום - חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 20) תשל"ד-1974. סיימנו את הדיון וההצבעות בחוק זה, פרט לסעיפים 1 ו-20.

סעיף 1 דן ב"כיבוס אפרות". חבר הכנסת בדר הציע למחוק סעיף זה.

י. פלומיץ:
אני הצעתי לתקן סעיף זה. את העקרון אני מחייב, אלא שהביצוע אינו טוב.

היו"ר י. קרגמן:
אנו עוברים להצבעה.

הצבעה

הצעת חבר הכנסת בדר - לא נתקבלה
הצעת חבר הכנסת פלומיץ - לא נתקבלה
סעיף 1 כהצעת הממשלה - נתקבל

היו"ר י. קרגמן:
אני מעמיד להצבעה הצעת חבר הכנסת בדר לסעיף 20.

הצבעה

הצעת חבר הכנסת בדר - לא נתקבלה
סעיף 20 כהצעת הממשלה - נתקבל

ב. חוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב) - צו בדבר שיעורים מופחתים של דמי הביטוח

היו"ר י. קרגמן:
אנו עוברים לסעיף הבא - חוק הבטוח הלאומי (נוסח משולב) - צו בדבר שיעורים מופחתים תחילת הצווים שאשרנו, ותחילת צו זה, מיום 2 באפריל 1974.

י. פלומיץ:
אני מוכן להסיר את הצעתי, אם תוקם ועדת משנה שתבוא בדברים עם אנשי הבטוח הלאומי ומינהל הכנסות המדינה בענין הכרה בדמי הביטוח שמשלם עצמאי כהוצאה מוכרת לצורך מס הכנסה.

היו"ר י. קרגמן:
אני מוכן לקבל את ההצעה. אמנה ועדה של שלושה חברים, בחוכם חבר הכנסת פלומיץ, שתבדוק מה ניתן לעשות בענין זה.

הצבעה

חוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב) צו בדבר שיעורים מופחתים של דמי הביטוח - א ו ש ר

היו"ר י. קרגמן:
החלטנו על מתן תנאים מיוחדים לענין חוק מס הכנסה לחרש-אילמת. תנאים אלה יחולו גם על חרש-אילם.

יש הצעה להעלות את הניכוי להורים שבנם משרת בצבא מ-660, לירות ל-720 לירות. אני מעמיד להצבעה הצעה זו.

ה צ ב ע ה

ההצעה להעלות את הניכוי להורים שבנם משרת בצבא
 660 לירות ל-720 לירות - נתקבלה

ג. שאילתות של חברי הועדה

מ. שחל:

נתפרסמו ידיעות בעתונים על הוצאות של
 מנכ"ל משרד התיירות שהסתכמו בסכום של
 8000 לירות לחודש. חשב משרד התיירות לא אישר את ההוצאה. העניין
 הועבר לחשב הכ-לי של האוצר והוא אישר. חשב משרד התיירות עומד על
 דעתו שההוצאות הן מעל למותר, מה גם שהמדובר בחודשי המלחמה - חדשי
 אוקטובר-נובמבר.

היו"ר י. קרגמן:

אני יכול להפנות את השאילתא שלך לשר
 האוצר. אני מוכן להזמין את החשב הכללי

להשיב על השאילתא.

ד. חוק מס רכוש וקרן פיצויים (תיקון מס' 9) תשל"ד - 1974 - משלחת של התאחדות האכרים

היו"ר י. קרגמן:

אנו עוברים לסעיף הבא - חוק מס רכוש וקרן
 פיצויים (תיקון מס' 9) תשל"ד - 1974. נשמע

משלחת של התאחדות האכרים.

י. בן-עזר:

אנו באנו להביא בפניכם השגותינו להצעת
 התיקון לחוק מס רכוש. הבעיה הקרדינלית
 המתעוררת בעקבות הצעת התיקון היא - מיהו חקלאי? על פי החוק הקיים
 חקלאי הוא מי שמשקו נמצא באיזור שאיננו איזור עירוני או אזור של
 מועצה מקומית, לחנאי שחמשים אחוז לפחות מהכנסתו היא מהחקלאות. לפי
 לפי הגדרה זו מי שנמצא בכפר ויחקין, הוא חקלאי ומי שנמצא בכפר יונה
 איננו חקלאי. יכול להיות שלשניהם משק חקלאי זהה, שניהם עובדים בעיר
 ומקבלים שכר ובכל זאת האחד חקלאי והשני אינו חקלאי. קבוצ גליל
 ים יכולים להיות 90% מהכיסתו מתעשייה והוא חקלאי? אבל חקלאי מרמת
 השרון ששטחו גובל עם גליל ים, אינו חקלאי.

אנו באים אפוא לערער על ההגדרה מיהו חקלאי.

לכן הגשנו תזכיר משותף לנו ולמרכז החקלאי. בזמנו היה נדמה למרכז
 החקלאי שהבעיה אינה נוגעת לו. לאחר שנפרסם החוק, קמה צעקה גדולה
 דוקא במרכז החקלאי; באו אנשים שיש להם פרדס בחסכון, באו פועלים שחסכו
 במסגרת תכנית משק בחסכון והתברר שיש מאות ואלפים חקלאים חברי המרכז
 החקלאי שנפגעו קשה יותר מאחרים.

אנו מערערים על ההגדרה "בתצאי ש-50% לפחות

מהכנסתו היא מחקלאות". כי היום החקלאות אינה יכולה לפרנס את בעליה,
 והחקלאים נאלצים לחפש תעסוקה אחרת.

אנו איננו באים להגן לא על ספקולנטים ולא

על קבלני בניין שקונים שטח חקלאי המיועד לבנייה. אנו מדברים על חקלאים
 שפרנסתם באה מהמשק החקלאי. ברגע שיעוד השטח עליו נמצא המשק משחנה,
 איננו באים להגן על בעל משק זה. אבל כל עוד השטח אינו מיועד לבנייה,
 זה חוק שהצבור לא יוכל לעמוד בו.

במו"מ עם אנשי מס רכוש סוכם שרק נכס חקלאי

שמעריכים אותו מעל ל-12,000 לירות יחוייב במס. אנו דורשים להגדיל
 את הסכום ל-30,000 לירות. ואני מביין שאנשי מס רכוש יהיו מוכנים
 לבוא לקראתנו. במידה מסויימת יש בכך להקלות את העוקץ, אבל עדיין אין
 בכך לענות על הבעיה, בעיקר בחקופה של אינפלציה.

אשר למשק באזור המיועד לבנייה, אבל

רק על פי חכנית מתאר, אנו אומרים שכל יעוד האדמה משמשת למטרה חקלאית,
 ייגבה המס הרגיל כפי שהוא נגבה היום. עם העברת הקרקע לייעוד שאינו
 חקלאי ומימושו, ייגבה המס בהתאם לחוק הקיים רק עבור השנתיים שקדמו
 למועד שנוי היעוד בפועל.

האלטרנטיבה השניה שאנו מציעים היא, שבמקרים כאלה המס יהיה רגרסיבי. אם חקלאי החזיק ברכוש 8 שנים ולא שינה יעודו - המס יקטן מדי שנה בשנה, כך שבשנה השמינית לא ישלם מס.

בהגדרה של חקלאי נאמר שחקלאי הוא אדם שלפחות 50% מהכנסתו באים מהחקלאות בשנתיים האחרונות שקדמו לשנת השומה. אנו מבקשים לתקן זאת לשלוש שנים. אני מבין שגם לזה נוטים להסכים אנשי מס רכוש.

אנו מבקשים כי ייקבע בחוק שנכס ייחשב כמוחזק על ידי חקלאי לצורך חיובו במס, גם אם הוא הועבר ממי שעונה על הגדרת חקלאי לבן זוגו או צאצאיו בחור מתנה וללא תמורה, אפילו מקבל הנכס אינו עונה על תנאי ההגדרה.

א. אפרת: מדוע?

י. בן-עזר: כי המשק קיים כחידה אחת. אנו חיים במציאות שאנשים בגיל מסויים מעבירים רכוש לצאצאיהם. אבל המשק קיים כחידה אחת. באופן פורמלי הוא רשום על שם האשה או הצאצאים. זה אינו משנה מהות הנכס, הנכס הוא חקלאי.

באשר למשק חקלאי הנמצא על אדמת מינהל מקרקעי ישראל, אנו מציעים שמשק זה יחוייב בכל מקרה בתור מקרקעין חקלאים כל עוד לא ניחנה הסכמת המינהל לשנוי היעד משימוש חקלאי ליעד אחר.

אם נכס חקלאי רשום על שם חברה, מבחינה משפטית ההכנסה של החברה היא 100 אחוז מחקלאות. באים אנשי מס רכוש ורוצים לתקן זאת. אבל כאשר באים לתקן צריך לבדוק את השלכות התיקון. וההשלכות הן חמורות. לדוגמה, חברת "כיין-חק" ל"ש לה פרדסים, חברת מהדריין וחברת פרי-אור הן חברות חקלאיות מובהקות. לפי התיקון המוצע חברות אלו ואגודות פרדס בחסכון, לא יחשבו כחקלאים.

מ. נוי דרפר: הן נמצאות באזור חקלאי.

י. בן-עזר: הן נמצאות בכל אזורי הארץ. ההכנסות מהחקלאות לא יכסו את המסים שיוטלו עליהן.

אנשי מינהל הכנסות המדינה מציעים שירימו את המסן מעל חברה ויראו מי הם בעלי המניות. מי הם בעלי המניות של חברת "כיין-חק" ל"ש? חברת העובדים והסוכנות. ובעלי המניות של "מהדריין" עם משקיעי חוץ. עכשו מציעים להטיל עליהם מס שכל הכנסתם לא תכסה אותם.

ע. פיינרמן: כמה פרדסים של חברות אלו נמצאים באזורים שאינם חקלאיים?

י. בן-עזר: ליכיין-חק"ל יש פרדסים באשדוד ובאשקלון. למהדריין יש פרדסים באזור נתניה.

אנו מציעים לגבי סעיף זה בהצעת התיקון את הנוסח הבא:

"אם בעל משק חקלאי באזור עירוני או מועצה מקומית הוא חברה שהיא או בעלי מניותיה עוסקים בבנייה או במסחר במקרקעין, הגדרת חקלאי לא תחול עליו! אבל גם לגבי אלה אנו מציעים שידחו את המס עד שיוכלו למכור את הנכס ולממש אותו. אנו איננו רוצים לחסל גם נכסים שבעליהם עוסקים במקרקעין או בבנייה. כהתאחדות באכרים איננו באים להגן על מקרים אלה. אנו באים להגן על המשק החקלאי. אנו מעוניינים שימשיכו לקיים את המשק החקלאי ולא יהפכו אותו לקרקע ספקולטיבית. איננו צריכים לעודד חקלאים לעקור מטעים ולהפוך אותם לאזורי בנייה.

אני רוצה להסב תשומת לבם של חברי הועדה לפסקה ה' בתזכיר הצעת החוק, בו נאמר שהשפעת החוק המוצע על תקציב המדינה היא בלתי ניכרת. אם ההשפעה היא בלתי ניכרת, לשם מה כל המהפכות הללו? לא פעם נחקק חוק בגלל מקרה חריג. אינני חשב שבגלל מקרה חריג, צריך להכות את כולם. אם יש בעייה של פרדס מרגושס ברמת-גן, תחוקקו חוק לגבי פרדס זה. אבל אל תכו את כולם.

ועוד הערה לתיקון מס' 8, בהצעת התיקון מוצע להחליף את המונח "בניין עסקי המשמש לתעשייה" במונח "בניין עסקי המשמש לייצור תעשייתי". אומרים שהכוונה היא להקל על הייצור התעשייתי אבל כאן נשכחו התעשיות החקלאיות. אין לנו חוק עידוד התעשייה בחקלאות ואין לנו חוק עידוד השקעות הון.

מ. ברעם: חוק עידוד השקעות הון אינו חל על החקלאות?

י. בן-עזר: אני רוצה להתייחס לסעיף. לגבי בתן אריזה לפרי הדור או לאבקודו או לפרחים טוענים אנשי המס, שאלה אינם מפעלים תעשייתיים. וכך יוצא שאנו מקופחים למרות שעסק זה שלנו הוא עסק ייצוא מובהק. מדוע לא נקבל אותן זכויות שמקבל כל מפעל ייצור? כל מי שמנסה להפריד בין האריזה ובין הייצור, צריך לדעת שכל הוצאות האריזה חלות על הייצור. בתי האריזה עובדים על כוסט ומחייבים את הייצור. בכל ההוצאות, כולל מס רכוש. לכן בקשתנו היא להוסיף בסעיף זה שתי מלים: "לאריזה ולייצוא".

ד. קורן: מדוע רק לייצוא? יש בתי אריזה לאריזת בננות או פירות אחרים.

י. בן-עזר: אני מוכן לומר: לאריזה לשוק המקומי ולייצוא. אני מבין את אנשי מינהל הכנסות המדינה. הם חוששים שמא ישתמשו בזה תחנות דלק או מכבסות. הם רוצים הגדרה ברורה שלא תחול על שירותים.

י. פויכטונגר: אני הייתי רוצה להוסיף מספר מלים על האספקט הצבורי של הנושא. לא יתכן שלא נראה את המוטיבציה של מינהל הכנסות המדינה לתיקון זה. כאשר בינואר 1972 העלה מינהל מס רכוש את הנושא לראשונה, נימק אותו בנימוק הגיוני, שהמדינה רוצה למנוע החזקת מטעים בשטחים עירוניים כחיפוי למנוע מיסוי גבוה. אבל מכאן ועד לתיקון שתוצאתו ניסול הדרגתי אטי של חקלאים, המרחק רב.

ענף הפרדסים שנוסד לפני מאה שנה, ברור שאינו קיים במקומות רחוקים כמו הנגב ומרומי הגליל. הוא קיים סביב העיירות שהתפתחו בשנים האחרונות. טבעי הדבר שבחקופת אינפלציה אנשים נוהים להשקעות בקרקע. אבל איך יתכן שחקלאים שאינם מתבייש לכנות אותם בחירי האומה, שהגיעו לגיל העמידה, פתאום יגידו להם: חסלו משקיכם? הדבר היחיד שנשאר לו הוא הקרקע. רמת ההכנסות בענף הפרדסנות ירדה מאד. לכן ההגדרה של 50% מההכנסה הבאים מהחקלאות היא דרקונית לגבי אלה, כי הם נאלצים לחפש מקורות פרנסה אחרים אבל אינם רוצים לחסל חלקת הפרדס או חלקת הכרם.

בקשתנו היא אפוא לא למנוע מקור של מיסוי למדינה, שהוא הוגן וצודק, אלא לשמור על מגזר זה שקולו אינו נשמע. זהו סקטור שקט שאינו מפגין. הוא גם מזדקן, והצעירים אינם הולכים לחקלאות.

חברי מן המושבים יסכימו בודאי, כי לגיטימי לבקש שחקלאים שעשרות בשנים מילאו יעודם, ינתן להם לשמירה על משקם החקלאיים. אנו מביאים הצעה כיצד לעשות זאת. אם אנשים יתפתו לעשות מרכושם הון קוניוקטוראלי, שישלמו. אנו אומרים: בשעת המילוש נא לקחת מה שנראה כסביר. אבל כל עוד האיש שומר על חלק הפרדס או הכרם, תנו לו להחזיק בה.

לא רצינו להאריך בדברנו. הגשנו הזכיר
בכתב ואנו מבקשים להתייחס לכל הסעיפים

י. בן-עזר:

שבחזכיר.

והיה ונקבל את התיקון לגבי החברות,
האם נראית לכם האפשרות שבמקום שנלך לפי

י. פלומין:

הרוב נלך לפי העניין? דהיינו, אם יש שותפות בין עורך דין, רואה
חשבון וחקלאי, כל אחד ישלם את המס לפי חלקו בבעלות?

אנשי מס רכוש מוכנים להרים את המסך לגבי
כל בעלי המניות ולא רק לגבי בעלי השליטה.

י. בן-עזר:

אנחנו איננו מסכימים. אנו רואים את המשק החקלאי כיחידה אחת. ברגע
שתרים את המסך מעל חברת יכין-חק"ל, תראה שבעלי המניות הם חברת
העובדים והסוכנות היהודית. ולא תוכל לומר שחברת העובדים היא חקלאית
או שהסוכנות היא חקלאית. תא הדין לגבי בעלי מניות מהדרין שהם משקיעי
חזק.

מה דעתכם על הטלת מס השבחה על מגרש שחל
לשמש ליעוד חקלאי?

ח. קורפו:

אנו מציעים זאת. אנו אומרים שמי שמוכר את
המגרש צריך לשלם. על מקרים כאלה איננו

י. בן-עזר:

באים להגן. על ספקולציה קרקעית איננו באים להגן.

אני מבין שאתם מתנגדים שיגבו מס רכוש
לפי הערך הריאלי, כל עוד השטח הוא חקלאי.

ש. לורנץ:

אינני מבין מדוע אתם מציעים שגם במקרה שאדם מכר את הקרקע, המס יהיה
בגרסיבי לתקופה של 8 שנים.

אנו מעוניינים שיושקעו כספים בחקלאות. זאם
אדם השקיע למטרה חקלאית, לא ספקולטיבית ולא

י. בן-עזר:

אחרת, והחזק במשק 8 שנים וביסס את השקעתו על הכנסה מחקלאות - חייבים
לאפשר לו קבלת ההכנסה זו. אם יוטל עליו מס מלא, לא תהיה לו יכולת להכנסה.
זה איננו הון ספקולטיבי. זה הון שאנו רוצים למשוך לחקלאות. את ההון
צריך לשאת תמורה, אינך יכול להטיל עליו מס שיאכל אותו.

עד כמה שאני יודע דוקא אנשים מחו"ל קונים
פרדסים במחירים גבוהים יותר מערכם הממשי,

ש. לורנץ:

כי הם מביאים בחשבון שאחרי 6-7 שנים ירוויחו סכומים גדולים. במקום
לשתול פרדס במקום שאנו זקוקים לפרדסים, קונים 40 דונם פרדס על יד רעננה
ולמעשה זה מיועד למטרה ספקולטיבית. מדוע צריך לעודד זאת?

אנו גולשים לאספקט הרבה יותר רחב של גיוס
הון זר. אנו מעוניינים בהשקעות הון מחו"ל.

י. בן-עזר:

יהודים רבים מוכנים להשקיע הון בארץ, אבל אינם מוכנים לעלות. במפעל
עסקי לא ישקיעו, ואף לא במפעל תעשייתי שאינם מנהלים אותו. יש להם
שלוש אפשרויות: להשקיע כספים בבורסה שלנו, שהיא חלשה מאד, או במטעים
או בקרקעות.

האם בגלל השקעות מסוג זה שהזכיר חבר הכנסת
לורנץ יענישו את כל החקלאים שעיבדו פרדסיהם

י. פויכטונגר:

או משקיהם שנים רבות?

לגבי חברות הצעתנו היא, שחברות שקמו בתום

לב וללא מטרת חיפוי, יוצאו מחוץ למסגרת המיסוי. וחברות שקמו לצורך
חיפוי, יכנסו למסגרת המיסוי.

נדמה לי שהמשלח הנכבד יכולה לקבל תמיכת
הועדה להצעותיה לתיקון מס' 8. לא כן הדבר

א. אפרת:

לגבי תיקון מס' 9 של חוק מס רכוש וקרן פיצויים. עובדה היא שגם המשלח
הגישה בעניין זה שתי אלטרנטיבות.

האם ידוע לכם כמה שטחים של כרמים ופרדסים

שנמצאים במצב של חצי הזנחה, ובעליהם משקיעים את המינימום שבמנימוקים
כדי להחזיקם בחיים, ישנם באזור שבין נתניה וגדרה? במועצתי ראיתי

שטחים כאלה באזור מגדיל ורעננה ואזורים אחרים.

י. בן-עזר:
כיושב-ראש ועדת התחשיבים של ההתאחדות
אני מצדע שמש הכנסה אינו מוכן לתת תחשיב
לבעל מטע שאינו מעבד את מטעו. בעייה זו היתה קיימת בהיקף רחב
לאחר קום המדינה. כיום זוהי בעייה שולית.

היו"ר י. קרגמן: אני מודה למשלחת של ההתאחדות האכרים.

עתה נשמע את מנהל מס רכוש וקרן פצויים,
מר שט אוב.

י. פלומין: אני מציע שתחילה נקיים דיון.

היו"ר י. קרגמן:
בישיבה זו עלינו לסיים את הדיון בשני
חוקים - חוק מלווה מלחמה (מפעלים מאושרים)
וחוק עידוד התעשייה (מסים). את הדיון בחוק מס רכוש וקרן פצויים
נקיים בישיבה הבאה.

ה. חוק מלווה מטחון (מפעלים מאושרים) תשל"ד - 1974

היו"ר י. קרגמן: אנו עוברים לסעיף הבא - חוק מלווה מטחון
(מפעלים מאושרים) תשל"ד - 1974.

הצעת חוק זו באה להטיל מלווה מלחמה על
מפעלים מאושרים. כיוון שהוחלט על הטמעת מלווה מלחמה במערכת מס הכנסה,
וכיוון שמפעלים מאושרים אינם משלמים מס הכנסה, יש צורך בחוק מיוחד
שיקבע חובת המפעלים המאושרים בתשלום מלווה מלחמה.

א. אפרת: אני חומך בחוק המוצע. אבל אינני מבין מדוע
הריבית של המלווה צריכה להיות פטורה ממס.

מ. נויררפר: כי יש התחייבות חוזית של הממשלה, שבתקופת
ההטבות, לא יוטל על מפעלים מאושרים מס הכנסה. ואנו איננו רוצים לשנות
את ההתחייבות החוזית הזאת.

ע. פיינרמן: איננו יכולים בהזדמנות הדיון בהצעת חוק זו
להציע שנויים בחוק לעידוד השקעות הון.
אבל צריך לדעת שמשמעות התיקון היא - מניעת הטבה נוספת מהמפעלים
המאושרים על ידי אי תשלום מלווה מלחמה.

א. אפרת: אצביע בעד הצעת החוק. וארשום הסתייגות
בענין הפטור ממס הכנסה על הריבית.

היו"ר י. קרגמן: אני מעמיד להצבעה חוק מלווה מטחון (מפעלים
מאושרים) תשל"ד - 1974.

ה צ ב ע ה

חוק מלווה מטחון (מפעלים מאושרים) תשל"ד-1974 - נתקבל

ו. חוק עידוד התעשייה (מסים) (מס' 3) תשל"ד - 1974

היו"ר י. קרגמן: אנו עוברים לסעיף הבא - חוק עידוד התעשייה
(מסים) (מס' 3), תשל"ד-1974.

נשמע דברי הסבר מפי הממונה על הכנסות
המדינה, מר נויררפר.

מ. נוידרפר:

התיקון המוצע הוא פועל יוצא של הרפורמה במיסוי על חברות. לגבי חברה רגילה שאינה תעשייתית, תיקנו את שיעור המס והעמדותו על 59.4% כולל מלווה בטחון במקום 60.5% כולל מלווה בטחון. כיוון שתעשיות מקבלות הנחה על רווחים שאינם מחולקים ומושקעים חזרה במפעל, אנו חייבים לתקן סעיף 19 בחוק עידוד התעשייה (מסים). כחוצאה מתיקון זה יפחת הנטל הכולל המוטל על רווחים בלתי מחולקים שיושקעו חזרה מ-51.2% ל-44.2% מס חברות ומס הכנסה פלוס 7% מלווה - ל-50.7% - 42% מס חברות ו-8.7% מס הכנסה.

י. פלומין:

אני חושב שאנו עושים עוול לתעשייה. חברה רגילה תשלם עכשו 59.4% לעומת 53.5% ששילמה עד עכשו. זאת אומרת שהכבדנו את נטל המס על חברה רגילה. חברה תעשייתית שילמה 44.2% ולפי התיקון המוצע תשלם 50.7%. לכן אני מציע כי במקום 15 אגורות כמוצע בתיקון שלפנינו יבוא - 14 אגורות.

ש. ארליך: כאשר אתה מגדיל את המס על רווחים המושקעים חזרה בתעשייה, אתה יוצר מצב שמפעל תעשייתי קשה לו להגיע להצבר הון הדרוש לפיתוח.

היו"ר י. קרגמן:

שאלתי את מר נוידרפר אם הדברים הובאו לפורום התעשייניים. והוא אמר לי שכל התיקונים מוצעים על דעת התעשייניים.

מ. נוידרפר:

לפני מונח תזכיר התאחדות בעלי התעשייה. התעשיינים ערערו על כל השנויים של הבלעת מלווה בטחון במס הכנסה. ולא התייחסו לחוק לעידוד התעשייה (מסים).

ד. קורן: אני מציע לקבל את הצעת הממשלה.

היו"ר י. קרגמן: אנו עוברים להצבעה.

ה צ ב ע ה

הצעת חבר הכנסת פלומין - לא נתקבלה

תיקון סעיף 19, כמוצע על ידי הממשלה - נתקבל

ד"ר קטרון:

יש צורך לתקן שם החוק. כיוון שתיקון זה הובא לפני תיקון מס' 2, תיקון זה יהיה תיקון מס' 2, ותיקון מס' 2, לכשיאושר ייקרא תיקון מס' 3. שם החוק יהיה: חוק עידוד התעשייה (מסים) (תיקון מס' 2) תשל"ד-1974.

היו"ר י. קרגמן: אני מעמיד להצבעה שוק עידוד התעשייה (מסים) (תיקון מס' 2) תשל"ד - 1974.

ה צ ב ע ה

חוק עידוד התעשייה (מסים) (תיקון מס' 2) תשל"ד-1974 - נתקבל

חוק מס רכוש וקרן פיצויים (תיקון מס' 8) תשל"ד-1974
 חוק מס רכוש וקרן פיצויים (תיקון מס' 9) תשל"ד - 1974

היו"ר י. קרגמן: אנו ממשיכים בדיון בחוק מס רכוש וקרן פיצויים (מס' 8) תשל"ד-1974, וחוק מס רכוש וקרן פיצויים (מס' 9) תשל"ד-1974.

רשות הדיבור למנהל מס רכוש וקרן פיצויים,

מר שטאוב.

מר שטאוב: בקריאת ביניים אמר חבר הכנסת גולן, שכל מה שמענו היום מפי אנשי משלחת החאחדות האכרים, שמענו לפני שנתים. תסלחו לי אם בתשובתי אחזור גם אני על דברים שאמרתי לפני שנתים, כי מאז לא נשתנה דבר.

באשר להגדרת חקלאי, קיימנו דיונים ארוכים עם הנוגעים בדבר - משרד החקלאות, המרכז החקלאי, תנועת המושבים, וההגדרה הקיימת היא פשרה שהושגה בדיונים אלה.

מה שמובא בהצעת התיקון שלפניכם נוגע לקטע קטן אחד. ואין מקום לפתוח בדיון על כל סעיפי החוק. המדובר הוא בשטחים שנמצאים באזורים עירוניים, המיועדים לבנייה לפי תכנון בניין ערים. כאשר מזכירים את זכרון-יעקב או מטולה או ראשון-לציון, הייתי רוצה שלא תצטייר בפניכם תמונה כאילו מדובר על כל השטחים שסביב זכרון יעקב או מטולה או ראשון-לציון. המדובר על שטח העיירה עצמה.

ח. קורפו: זה איננו שטח השיפוט של זכרון יעקב.

מר שטאוב: המפה לצורך מס רכוש היא מפה מיוחדת הכוללת שטח המיועד לבנייה לפי תכנון בניין ערים. בכל מקרה שהשטח נמצא מחוץ למפה, הוא נשאר שטח חקלאי.

א. שוטסק: המפה אינה משתנה?

מר שטאוב: היא משתנה בהתאם לתכנית בניין ערים. ההכרזה האחרונה הייתה ב-1968, פרט למזרח ירושלים. עליה הכרזנו ב-1970. מאז לא שונתה המפה של האזורים העירוניים.

ח. קורפו: מי המכריז?

מר שטאוב: שר האוצר.

א. שוטסק: מדוע שר האוצר הוא המכריז? הרי הוא אינטרסנט.

מר שטאוב: הממשלה איננה אינטרסנטית. היא דנה לגופו של עניין אם מוצדק לגבות מס רכוש על קרקע חקלאות, שהוא פרוטות, או מוצדק לגבות מס על קרקע עירונית? בעניין זה נקבעו קריטריונים אובייקטיביים שהצגו אותם לפני ועדת הכספים. המדובר על מקרה שבאזור כזה משהו מעבר שטח חקלאי. לגבי מקרה כזה אמרו: צריך להתחשב בו. לגבי אנשים שהתיישבו בזכרון יעקב לפני 40 שנה והקרקע שלהם נמצאת עתה באזור עירוני, אמרנו: אם עיקר פרנסתם, למעלה מחמשים אחוז, באים מהחקלאות, יראו אותם כחקלאים, מבלי להתחשב בכך למה מיועד השטח.

ד. קורן: האם בודקים זאת כל שנה?

מר שטאוב: אחת לשנתיים.

ע. פיינרמן: האם יהיה זה נכון לומר שמפה זו אינה כוללת פרדסים לא של מהדרין, לא של רסקו ולא של

פריאור?

מר שטאוב: ב-90% אינה כוללת פרדסים של חברות אלו.

אם למעלה מחמשים אחוז מהכנסתו של אדם באים מהחקלאות, אנו רואים אותו כחקלאי בלי להתחשב בשוויון הקרקע. והמדובר איננו רק בפרדסים אלא גם במי שיש לו רפת, ירקנות ולול. אנו מחברים על כלל החקלאים, לרבות בעלי מטעים.

ב-1972 הגענו לפשרה לפיה כל דונם מטע, שמבחינה חקלאית שוויון 1100 לירות, גם אם שוויון עד 12,000 לירות, נמשיך לראותו כחקלאי. ורק מה שמעל לזה, נראה כקרקע עירונית. השנה הוכן צו, שיובא לוועדת הכספים, בו אנו מעלים את הסכום מ-12,000 לירות

ל-20,000 לירות. אם לאדם יש 10 דונם מטע, והוא שווה עד 20,000 לירות, אנו ממשיכים לראות אותו כחקלאי. רק מה שמעל לסכום זה ישלם כקרקע עירונית.

ח. קורפו: אחם מוכנים לגבות את היתרה, כאשר בעל הקרקע ימכור את הקרקע?

מר שטראוב: המדובר הוא במס רכוש. כאשר נקבע בזמנו סכום קצוב של 1100 לירות, הוא נקבע לגבי קרקעות חקלאיות שערכן נמשוך. אבל כאשר מדובר על אזורים בהם דונם קרקע שווה 100,000 לירות, כמו אזור רעננה, ולאדם נשאר 10 דונם מטע, הוא שווה מליון לירות. אדם זה הזדקן. הוא כבר בפנסיה והוא בעצמו אינו עובד. אין זה מתקבל על הדעת שבשטח עירוני מובהק נראה שטח זה כשטח חקלאי. את ה-100,000 הלירות הראשונות אנו מוכנים לראות כחקלאים. אבל יש פרופורציה. כאשר השטחים אינם מיועדים לחקלאות, יש לגבות מהם מס לפי מלוא ערכם. עקרונית היינו צריכים לומר - שטחים חקלאיים רק בשטחים המיועדים לחקלאות. אבל אי אפשר להתעלם מהצד האנושי והרגשי.

אשר לקרקע של מינהל מקרקעי ישראל, כל הקרקעות של מינהל מקרקעי ישראל אסור לשנות את יעודם, וצריך להשתמש בהם רק לחקלאות. מי שמחזיק במטע על שטח קרקע של המינהל, אנו רואים את שטחו כחקלאי בלי להתחשב אם למעלה מחמשים אחוז מהכנסתו באים מחקלאות, למרות שדונם אדמה שווה 100,000 לירות, בכל זאת אין זה רכוש שלו, כי הוא רק מעבד את הקרקע.

אשר לחברה, אנו מתייחסים אל החקלאי. בשבילנו החברה איננה קריטריון. אנו באים לראות מי עומד מאחורי החברה. אם עורך דין מירושלים יש לו חברה שיש לה 10 דונם פרדס, אין כל הצדקה לראות את החברה כחקלאית. אם רוב המחזיקים במניות החברה מתפרנסים מחקלאות, יש מקום לראותם כחקלאים. יש מקרים שהמנהל בעצמו עובד בחברה והוא שכיר בה. על מנת שלא יגידו שהוא מתפרנס משכירות ולא מחקלאות, אמרנו שגם השכר שהוא מקבל בחברה, רואים אותו כהכנסה מחקלאות.

זהו התיקון היחיד שאנו מציעים. אגב חוק זה קיים בפועל כבר שנתים. ואם דברו על הרס החקלאות ועקירת פרדסים, אני לא ראיתי שעקרו פרדסים בגלל מס רכוש. באו והצביעו על מקרים קיצוניים שאנשים אינם יכולים לשלם מס רכוש כי הם חיים מפנסיה. הבטחנו למרכז החקלאי ולהתאחדות האכרים, שאנו מוכנים לדון בכל מקרה לגופו ולדחות גביית המס עד שיממס את הכנס. אין אומרים לאיש שימכור את הנכס. אבל אי אפשר להפוך את זה לכלל, ולהביא מקרה של אלמנה או פנסיונר, כאילו כולם אלמנות ופנסיונרים.

ש. ארליך: יכול להיות שיש לי 5 דונם, ואינני יכול למכור אותם.

מר שטראוב: אם אף אחד אינו מוכן לקנות, לא יאמרו לך שזה שווה יותר מ-20,000 לירות לדונם.

ח. קורפו: אם אשתו וצאציו של מי שמוגדר כחקלאי הם בעלי שליטה בחברה מסויימת ויש להם הכנסות שלא מחקלאות, מדוע הם אינם צריכים לשלם את המס לפי שוויו האמתי של הכנסה?

מר שטראוב: אם אתה תושב שיש פה עוד פרצה, אנו תמיד מוכנים לשמוע ממך עצה, כיצד לסתום אותה.

היו"ר י. קרגמן: אנו נמשיך בדיון זה בישיבת מחר.

ז. תשובת החשב הכללי על שאילתא של חבר הכנסת שחל בענין הוצאות מנכ"ל משרד החייכות

היו"ר י. קרגמן: נשמע תשובת החשב הכללי, מר שטסל; על השאילתא של חבר הכנסת שחל.

מ. שחל: אחזור על השאילתא. נתפרסם שמנכ"ל משרד התיירות הגיש חשבון הוצאות של 80000 לירות ל-33 יום. החשב של משרד התיירות לא הסכים לאשר את ההוצאה. לאחר מכן שמענו מפי שר התיירות, שההוצאה אושרה על ידי החשב הכללי. אני מבקש לדעת, האם ההוצאה סבירה, האם היא נבדקה, ומה לגבי התנגדות חשב המשרד שהביע התנגדותו בכתב וטוען שעד היום לא קיבל תשובה על מכתבו.

ד. קורן: והאם נכון הוא שחשב משרד התיירות יצא לפנסיה?

ח. שטסל: להשלמת האינפורמציה אני רוצה להזכיר שהיתה תגובה של החשב הכללי. אחזור על התגובה. ההוראות בענין החזר הוצאות עבור כיבודים תוך מילוי תפקיד, הן חלק מתקנון הכספים והמשק לפיו נדרשים העובדים לנהוג. במסגרת ההוראות הללו יש סעיף האומר: "לשרים ולמנהלים כלליים יוחזרו ההוצאות עבור כיבודים במסגרת תפקידיהם על יסוד חשבונות מאושרים על ידם". פירוש הדבר ששר, סגן שר ומנהל כללי קובע מה הוא מוציא ואיך עליו מגבלות. שיקול הדעת נתון בינו ולא בידי חשב המשרד.

ח. קורפן: מה משמעות האישור?

ח. שטסל: הוא חותם שהוציא את הסכום על פי שיקול דעתו. זה הסדר שנקבע בזמנו וקיים עד היום. לאוצר אין לו הסמכות ולא הכלים לבדוק אם האירות היה דרוש או לא. אינני בודק זאת לא אצל מנכ"ל משרד התיירות ולא אצל שר התיירות ולא אצל שר האוצר. אם היה מוצדק לארח איכס אנשים או לא, אני מציע להפנות שאלה זו לשר התיירות.

יש לפני פירוט החשבונות. בחדשים אוקטובר נובמבר, שבחלקם לא היה מר גבתון בארץ, הוא חזר באמצע המלחמה או ימים ספורים לאחר המלחמה - הוגשו על ידו חשבונות, חלקם על אש"ל וחלקם על אירות; חשבונות בעד לינות בבתי מלון מאושרים - 1335 לירות; אגב, המדובר ב-34 ימי לינה, כי בחקופת המלחמה מר גבתון לך מחוץ לעיד. ויש לממשלה הסכמים עם בתי מלון על תעריף מוזל. באותה תקופה הוציא עבור שיחות טלפון מבתי מלון 1122 לירות; אירות בבתי המלון ומחוץ לבתי המלון - 3486 לירות, ויחד 5998 לירות.

חשב משרד התיירות לא יצא לפנסיה. הוא איש חולה מאד ומבקש לפרוש לפנסיה כבר תקופה ארוכה. אני חושב ש-30 באפריל יצא לפנסיה, שנה לפני הגיל הקובע. נכון שבשלב מסויים חשב משרד התיירות כעובד התרעם על כך שבחקופת מלחמה יש הוצאות אירות כל כך גדולות. כתבתי לו מכתב והפניתי אותו להוראות. ואמרתי לו: נא לבקש מילוי ההוראה בכתב מר גבתון, ואם הוא עומד בתנאים - נא לשלם.

מ. שחל: אני מציע שנזמין את שר התיירות.

היו"ר י. קרגמן: נשאלה שאלה, קבלנו תשובה. איננו ועדת חקירה.

ח. שטסל: זו היתה התגובה שלי לפרסום שהיה בעתון לדבריו של שר התיירות.

א. שוסטק: החשבון של המלון כולל אירות של מר גבתון או כולל גם אורחים נוספים?

ח. שטסל:

משני בתי מלוך הוגשו גם חשבונות אירוח. אין לנו שיטת בדיקה לענין זה, כי מנהל כללי

של משרד זכאי להוצאות אלו.

צ. גרשוני:

לא ידעתי שמנהלים כללים של משרדים יכולים להוציא כסף ללא שום הגבלה. אני מבקש להעלות

נושא זה לדיון בוועדת הכספים.

ח. שטסל:

יש להפריד הפרדה גמורה בין אש"ל ובין אירוח.

ח. קורפו:

מהו החקציב העומד לרשות מנכ"לים ושרים למטרה זו?

ח. שטסל:

אין תקציב מיוחד. למשרד התיירות יש תקציב אירוח גדול לא רק למנכ"ל אלא גם לפקידים אחרים. על כל פנים זה איננו סעיף תקציבי אחד.

א. שוסטק:

לדעתי, משרד התיירות חייב חשובה בענין זה.

היו"ר י. קרגמן:

כל מי שרוצה להציע תיקונים בנהלים ובתקנות יוכל לעשות זאת כאשר נדון בתקציב משרד התיירות. על כל פנים מבקר המדינה יכול לבדוק את הנושא.

ח. תקנות מילווה פיתוחהיו"ר י. קרגמן:

אנו עוברים לסעיף הבא - תקנות מלווה פיתוח. הכנסת אשרה הוצאת סדרות אגרות חוב בסכום כולל של 2,750 מליון לירות ועד למלוא הסכום של 5,5 מיליארד לירות שהממשלה מורשית ללוות לפי חוק מילווה פיתוח תש"ך - 1960.

לפנינו תקנות מלילווה פיתוח, תש"ך - 1960.

הוצאת סדרות אגרות חוב.

נשמע דברי הסבר מפי החשב הכללי.

ח. שטסל:

תחילה אמסור נתונים על-שנת 1973. אין בידי מספרים סופיים, והמספרים עלולים להשתנות,

לכן אומר את הדברים בכל הזהירות, כי החשבונות מגיעים באחור מסוימים, אם כי הכספים נקבלו.

לפי מיטב ידיעתנו ההכנסות ממלוות פנים הממנים את התקציב הסתכמו ב-3,850,000,000 לירות לעומת 3,6 מיליארד לירות בתקציב המתוקן. כלומר, נגיע לעודף של 200 מליון לירות. אם אשווה סכום זה לסכום המקורי שהיה 1,5 מיליארד לירות, ברור שההכנסות הן פי 2.5 מהסכום המקורי. אני מדגיש זאת, כי בתקציב לשנת 1974 יש סכום של 4,3 מיליארד לירות. ויש להניח כי סכום זה יתקבל, אם כי בנושא של שוק הון, יש מקום לזהירות מרובה, כי ישנם גורמים רבים המשפיעים על שוק זה, בעיקר לגבי מכירת אגרות חוב לצבור הרחב ולא לקופות התגמולין.

נוסף לכך היו הנפקות של 1,5-1,6 מיליארד

לירות למטרות שאינן ממנות את תקציב המדינה. גם השנה נוסף ל-4,3

מיליארד לירות יש 1,7 מיליארד לירות למטרות שאינן ממנות את תקציב המדינה.

ד. קורן:

כולל תכנית החסכון "6000"?

תכניות החסכון כלולות במספרים אלה, כי כל תכנית חסכון חייבת לקנות אחוז מסוימים

ח. שטסל:

של אגרות חוב.

מה קרה בפברואר? בסוף ינואר הפסקנו להנפיק

אגרות חוב, כי הגענו לשיא לפי החוק הקודם. ועד שאושר החוק החדש, עבר זמן.

מ-25 בפברואר 1974 עד היום הנפקנו אגרות חוב בסכום של 400 מליון לירות, מזה 280 מליון לירות אגרות לעשר שנים ו-110 מליון לירות אגרות לשש שנים. הביקוש לאגרות חוב לעשר שנים גבוה יותר מהביקוש לאגרות חוב לשש שנים. בתקופה הראשונה המכירות לא היו גדולות, כי התקנות טרם אושרו וקופות התגמולין הפקידו כספים באוצר במקום לקנות אגרות חוב. לכן אי אפשר להסיק מסקנות לגבי האמיסיות החדשות.

אני רוצה להפנות תשומת לב חברי הועדה לתנאים של האגרות המוצעות. אגרות אלו אינם מיועדות לצבור הרחב, אלא למשקיעים מוסדיים. אלו אגרות ל-17 שנה ול-20 שנה.

מה הם השנויים המוצעים? באגרות החוב החדשות שהנפקנו לצבור הרחב, קבענו שיטה חדשה לחישוב המדד. בעבר אם יצאה אמיסיה ב-1 באפריל, ובאותו תאריך היה מדד של חודש פברואר שפורסם ב-15 במרס, המדד הקובע היה מדד פברואר. לגבי האמיסיות החדשות נקבע שהמדד הקובע הוא המדד של החודש בו פוצאה אגרת החוב, כפי שיפורסם חודש לאחר מכן. מה שמוצע לגבי קרנות הפנסיה הוא - להשאיר את השיטה שהייתה קיימת קודם. הריבית היא 6,5% והמדד הוא המדד כפי שפורסם לאחרונה.

לגבי אגרות החוב ל-17 שנה במכתבו של שר האוצר נפלה טעות. והנוסח הנכון - כפי שמובא במכתבו השני של שר האוצר הוא:

"המדד היסודי" - המדד שפורסם לאחרונה לפני הוצאת סדרה זו של אגרות חוב (להלן - המדד האחרון), ובליד שאם המדד שפורסם מייד לאחר המדד האחרון (להלן - המדד הבא) עלה ביותר מ-3% לעומת המדד האחרון, יהיה המדד היסודי המדד האחרון בתוספת מחצית ההפרש שבין המדד האחרון, כשהוא מוגדל ב-3% לבין המדד הבא. "לדוגמה, בינואר היה המדד 100%, בפברואר עלה ב-8,1%. פורמולה זו אומרת שההפרש בין 3% ל-8,1% חציו ייחשב וחציו - לא. כלומר באותם חדשים שיש עלייה גדולה של המדד, פורמולה זו מבטלת חלק מהעלייה לגבי אגרות חוב ל-17 שנה.

ע. פיינרמן: אני מבין שלגבי אגרות לעשרים שנה, אין שנוי בחישוב המדד. לגבי אגרות ל-17 שנה, כל עליית מדד מעבר ל-3% תחלק בין האוצר ובין קופות הפנסיה.

ח. שטסל: לא בין האוצר ובין הקופה, כי לא ידוע מי יקנה את האגרת. על כל פנים ההנאה לא תהיה של האוצר.

ע. פיינרמן: זאת אומרת שיהיה שוני בין קופות התגמולין ובין קופות הפנסיה.

ח. שטסל: שוני זה קיים גם היום.

ע. פיינרמן: אבל אז לא היה שוני בתנאי ההצמדה. לפיכך אני מתנגד להצעה זו ואני מבקש לקיים דיון על כך.

י. פלומין: עדיין לא הצלחתי לרדת לסוד ההבדל בין הסוג הראשון של האגרות ובין הסוג השני. אני מבין שיש הגבלה על קופות הגמל לגבי רכישת אגרות לתקופה שמעל 17 שנה.

ד. קורן: מה ההבחנה בין קופת פנסיה ובין קופת גמל?

ח. שטסל: בתקנות נקבע שקופות תגמולין אינן רשאיות לקנות נייר ערך לתקופה העולה על 17 שנה. לכן אגרות אלו מיועדות למי שרשאי לקנותן. השנוי שחל הוא רק לגבי

המדד היסודי. קופת הפנסיה מתחייבת כלפי העובד אבסולוטית. ואילו בקופת תגמולין "מתכסים לפי אורך השמיכה". קופת פנסיה מבוססת על חשבון אקטאורי וקופת תגמולין - לא. לקופת פנסיה מפרישים סכומים עד גבול מסויים. לקופת תגמולין אפשר להפריש סכומים ללא גבול.

י. פלומין:
אתה מייעד אמיסיה של אגרות חוב לקופות גמל. השאלה היא, האם מבחינה חוקית ניתן לייעד אמיסיה רק לגורם מסויים?

ח. שטסל:
יש משפטנים האומרים שיותר, ויש האומרים שלא. אם יתברר שלא - נגיש הצעת תיקון לחוק. אתה צריך לזכור שלא רק הממשלה מנפיקה אגרות חוב. מוסדות כספיים גם הם מנפיקים אגרות כאלה והן כותבות בפרוספקט שהאגרות מיועדות אך ורק לקופות תגמולין. רוב ההנפקות נעשות שלא על ידי הממשלה.

ע. אמוראי:
ספק בעיני אם רצוי הדבר שיהיה סוג מסויים של אגרות חוב המיועדות אך ורק לגורמים מסויים.

א. שוסטק:
האם כדאי לכם כל החשבון של חלוקת ההפרש בעליית האינדקס מעל ל-3%, כאשר יש קופצים כל כך רבים על אגרות חוב אלו? אני אינני מתנגד לכך. אני מצדיק זאת. אבל אני שואל, האם הדבר כדאי לכם?

ח. שטסל:
ההנפקות לצבור הרחב בעבר היו לפי המדד האחרון. לגבי ההנפקות לצבור הרחב הזזנו את המדד הקובע בחדשיים; לגבי אגרות חוב לקופת גמל התזוזה היא קטנה, ולגבי קופות הפנסיה אין בכלל תזוזה.

א. אפרת:
אני בעד הבחנה בין קופות הפנסיה וקופות תגמולין, כי צריך לעודד הצטרפות לקופות הפנסיה. אני תומך בהצעה שלפנינו, אבל כיוון שהמדד רץ, מנסים להציל משהו פה ושם. אני מציע שתובא לפנינו תכנית יסודית, לאן הולכים בנושא זה.

היו"ר י. קרגמן:
אם יש דרישה שלא להצביע היום על תקנות מלווה פיתוח, נדחה את ההצבעה לשיבת מחר.

ז. שובל:
יש בקשה לדחות את ההצבעה. אני מבין את העקרון המנחה את האוצר בהפרדה בין קופות גמל וקופות פנסיה. השאלה היא רק - האם הפרדה זו בגמל היא, כאשר לגבי קטגוריה אחת עושים את החישוב לפי המדד שהיה לאחרונה ולגבי קטגוריה שניה עושים את החישוב לפי המדד של אותו חודש. השאלה היא, האם אי אפשר למצוא דרך למתן פיצוי חד-פעמי לקופות הפנסיה ולקבוע חישוב אחיד ותנאים אחידים לקופות הגמל ולקופות הפנסיה?

היו"ר י. קרגמן:
ההצבעה על תקנות מלווה פיתוח תיערך מחר.

ט. שינויים בתקציב ורזרבה להוצאות פיתוח לשנת הכספים 1973 - משרד הבריאות.

היו"ר י. קרגמן:
אנו עוברים לסעיף האחרון בסדר-היום של ישיבה זו - שנויים בתקציב ורזרבה להוצאות פיתוח לשנת הכספים 1973. הנושא נדון בוועדת המשנה, והועדה החליטה להזמין את פרופ' פדה, מנכ"ל משרד הבריאות, כדי לשמוע מפיו הסברים על שנויים בתקציב משרד הבריאות.

ח. קורפו:
השאלה שנשאלה היתה, מדוע נעשו העברות כספיים מסעיף - בנייה חדשה לסעיף ציוד? אם אתם מבקשים העברת כספים מביה חולים אחד לבית חולים אחר, הדבר סביר. אבל כאשר אתם מבקשים להעביר כספים באותו בית חולים מתקציב לבנייה

לסעיף ציוד, הדבר אינו מוצדק.

פרופ' פדה:

בנייה חדשה וציוד לגבי בית חולים הם סעיף אחד. הקמת מיטה ציפת חולים עולה 250,000-300,000 לירות. סכום זה כולל הכל - מטה, סדין, ציוד אחר, רנטגן וחדרי ניתוח. כאשר אנו עושים שיפוצים והתאמות בבית חולים, זה כולל הרחבת מיטות, כי רוב המבנים שלנו הם ישנים והם סעונים, לכן מבדק ביית גם התאמות ושיפוצים. ההוצאה לשיפוץ ביתן בבית חולים חל-השומר יכולה להגיע ל-1,5 מליון לירות, כולל הציוד.

במלחמת יום הכיפורים היינו צריכים להכניס ציוד מתוחכמים שהיה חזוי שנכניס אותו בשלבים מאוחרים יותר. זה מה שחייב אותנו לעשות את הפעולות שעשינו. בתי החולים החדשים שבבנייה, קבלו את מכסימום ההעברות.

ח. קורפו:

לבית בית חולים שיבא, מבקשים 20 מליון לירות במקום 13 מליון לירות לבנייה. ואילו מסעוף הציוד מבקשים להוריד 286,000 לירות. כיצד זה אפשרי?

פרופ' פדה:

בית החולים החדש על שם שיבא ייבנה 6-8 שנים. אך חלקים ממנו נפעיל בעוד שנה-שנה וחצי. הציוד יוכנס בשלבים. ישנם חלקי ציוד שהיינו צריכים להזמין כבר עכשו. וישנם חלקים שיוכנסו בשלבים מאוחרים יותר. קורה שהיום אני חושב שציוד מסויים הוא המלה האחרונה של הטכניקה הרפואית. אך יכול להיות שכאשר נצטרך להפעיל את המחלקות, יהיה ציוד חדיש יותר.

ד. קורן:

לגבי בית החולים בנהריה נעשו הקטנות בסעיפים: מחלקה לקשישים וכליות מלאכותיות. מדוע?

פרופ' פדה:

יחידות הכלליות המלאכותיות בבית החולים נהריה פועלות. קבלנו כליות מלאכותיות כתרומה ויכולנו לוותר על ההוצאה.

אשר למחלקה לקשישים, צריכים היינו לצאת במכרז בזמן המלחמה. אבל אז היתה הקפאה של הבנייה. עכשו נצא במכרז. בתקציב החדש מופיע סעיף זה. נצא במכרז ונבנה את המחלקה.

מ. ברעם:

מדוע נמחק הסכום שהוצע לרכישת קרקע לבית חולים משגב לדרך בירושלים?

פרופ' פדה:

אנו רוכשים את הקרקע, אלא שנוכל לשלם את הכסף מהתקציב הבא.

היו"ר י. קרגמן:

קבלנו תשובות על השאלות שנשאלו. אנו עוברים להצבעה.

ה צ ב ע ה

שנויים בתקציב ורזרבה להוצאות פיתוח לשנת הכספים 1973 - אושרו

היו"ר י. קרגמן:

הישיבה הבאה מחר בשעה 10.00. ישיבה זו נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 13.20